

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

07.04.2020

Dosar nr. 4454/63/2018

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 11 Februarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE Diana Bianca David

Judecător Mădălina Șerban

Judecător Ștefania Dragoe

Grefier Diana Fulea

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare privind interpretarea dreptului Uniunii Europene, cerere formulată de către recurenta-reclamantă S.C. Avio Lucos S.R.L.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 20 Ianuarie 2020, care alături de încheierile de amânare ulterioară a pronunțării din datele de 04 Februarie 2020 și 10 Februarie 2020 fac parte integrantă din prezenta încheiere.

CURTEA DE APEL

Asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene:

I. Obiectul litigiului principal. Fapte pertinente.

1) Reclamanta S.C. AVIO LUCOS S.R.L este o persoană juridică română, cu sediul în comuna Coțofenii din Dos, sat Mihăița, județul Dolj, care are ca obiect principal de activitate "activități auxiliare pentru producția vegetală".

2) Prin **cererea de plată** înregistrată la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (în continuare A.P.I.A.), – Centrul Județean Dolj la data de de 01.07.2015, în temeiul OUG nr.3/2015, a solicitat plata SAPS în cadrul schemelor de plată unică pe suprafață pentru suprafața de 170,36 ha pășune (pajiști permanente comunale utilizate individual).

3) La cerere au fost anexate:

- contractul de concesiune nr.472/28.01.2013 încheiat între Consiliul Local al Comunei Podari și Avio Lucos SRL având ca obiect concesionarea izlazului proprietate privată a comunei Podari, Jud. Dolj în suprafață de 341,70 ha, ulterior modificat pentru suprafața de 170,36 ha pășune;

- adeverința nr.4073/30.06.2015 eliberată de Primăria Podari care atestă că reclamanta figurează înscrisă în Registrul agricol cu o suprafață agricolă utilizată de 170,36 ha;

- contractele de comodat (împrumuturi de folosință) nr.2/01.04.2015, nr. 3/01.04.2015, 4/01.04.2015, nr. 5/02.04.2015, 6/02.04.2015, nr.7/02.04.2015 încheiate între reclamantă și diverși proprietari de animale;

- adeverința nr. 12/02.03.2015 eliberată de Cabinet Medical Veterinar Dr. Manea Alin - Cristian din care rezultă codul de exploatație al reclamantei: RO0719389001;

- formularul de mișcare nr. 39824 eliberat de ANSVSA și anexa acestuia cuprinzând datele de identificare a exploatației și numărul de animale deținut de societate (5 animale);

CONFORM CU ORIGINALUL

- adeverința nr.36/01.07.2015 eliberată de Cabinet medical veterinar dr. Ana Mihail din care rezultă că persoanele fizice menționate în cuprinsul acesteia se află în relații contractuale cu reclamanta și figurează în Baza Națională de Date cu un număr total de 85 de animale.

4) În cuprinsul cererii unice de plată societatea a menționat că solicită sprijin pentru suprafața agricolă de 170,36 ha și că deține un număr de 24 bovine > 2 ani, o bovină < 6 luni 60 de caprine și 20 ecvidee (cai) > 6 luni, animale care contribuie la activitatea agricolă a solicitantului.

5) Prin **Decizia nr. 3225 din 20.10.2017** emisă de APIA - Centrul Județean Dolj (ce face obiectul cauzei) a fost respinsă cererea unică de plată depusă de reclamantă, motivat de faptul că Avio Lucos S.R.L. nu ar fi asigurat încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha pentru întreaga suprafață de pășune de 170,36 ha.

6) Reclamanta a promovat **plângere prelabilă** împotriva acestei decizii, care a fost soluționată de către A.P.I.A. - Centrul Județean Dolj prin Decizia nr. 60544/04.01.2018 de respingere a plângerii prelabile. Concluzia acestui din urmă act administrativ este că Avio Lucos SRL nu ar fi îndeplinit condițiile de eligibilitate pentru a beneficia de schemele de plată directă pe suprafață, întrucât „nu a asigurat încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha”, argumentând, în plus, că societatea „nici nu a prezentat APIA adeverință eliberată de către medicul veterinar care să cuprindă: nume fermier/ CNP/ CUI, ID fermier de la A.N.S.V.S.A., efectivul de animale deținut de fermier pe specii și categorii din care să reiese respectarea încărcăturii minime de 0,3 UVM/ha, fapt care a determinat excluderea de la plată a parcelelor neeligibile”.

7) Prin **acțiunea** înregistrată în primă instanță la Tribunalul Dolj – Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. 4454/63/2018 reclamanta a solicitat **în contradictoriu cu pârâții** Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean DOLJ și A.P.I.A. - Aparat central, ca prin hotărârea pronunțată să se dispună:

- anularea Deciziei nr. 3225/20.10.2017 emisă de A.P.I.A. - Centrul județean Dolj, prin care s-a dispus respingerea cererii unice de plată pentru anul 2015 (nr. 47025/01.07.2015);
- anularea Deciziei nr. 60544/04.01.2018 de respingere a plângerii prelabile formulate împotriva Deciziei nr. 3225/20.10.2017;
- obligarea pârâtei APIA - Centrul Județean Dolj la emiterea unei decizii de aprobare a cererii unice de plată pentru anul 2015 pentru solicitant AVIO LUCOS S.R.L..

8) În **motivarea acțiunii**, a arătat în esență că în cuprinsul Deciziei nr. 3225/20.10.2017 au fost enumerate mai multe prevederi legale, naționale și europene, pretins încălcate de către societate, însă în realitate se invocă numai nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. c) din O.U.G. nr. 3/2015, potrivit cărora trebuie asigurată încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha pentru suprafața de pășune declarată. Cu toate acestea, dispozițiile legale pretins încălcate de către reclamantă și invocate de APIA în motivarea deciziei atacate nu au nicio legătură cu motivul de fapt invocat pentru respingerea cererii.

A mai arătat că pârâta a invocat inclusiv nerespectarea dispozițiilor Regulamentului UE nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, însă fără a se preciza care prevederi au fost încălcate.

Documentația depusă pentru Campania 2015 confirmă în mod evident faptul că reclamanta a respectat toate normele naționale și comunitare, după cum urmează:

- este înscrisă în registrul unic de identificare;
- cererea unică de plată și documentația aferentă a fost depusă până la expirarea termenului;

CONFORM CU ORIGINALUL

- exploatează un teren agricol cu suprafața arătată anterior, asigurând o utilizare a pajiștii prin pășunat cu o încărcătură de animale de minim 0,3 UVM /ha;
- este utilizator legal al terenului agricol și are calitatea de deținător legal al animalelor, conform legislației în vigoare;

Pe lângă condițiile generale de eligibilitate, au fost respectate și condițiile specifice măsurilor pentru care s-au făcut solicitările. În acest sens, au fost prezentate copiile documentelor privind dreptul de utilizare a suprafețelor de pajiști solicitate pentru sprijin și copiile cardurilor de exploatare, cât și tabelele/adeverințele emise de cabinetele medicale veterinare în legătură cu exploatarea și numărul de animale ce pășunează pe suprafețele pentru care s-a aplicat.

În cuprinsul cererii unice de plată pentru anul 2015 au fost completate toate aceste informații, iar procedând la calculul încărcăturii UVM/ha la AVIO LUCOS SRL în anul 2015, rezultă o încărcătură de 0,3002 UVM/ha.

9) Pârâtele Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA central) și A.P.I.A. - Centrul Județean Dolj au depus **întâmpinare** prin care au arătat în esență că reclamanta, nefiind crescătoare de animale, nu era îndreptățită să concesioneze/închirieze pajiști din domeniul public sau privat al comunelor, potrivit prevederilor art. 9 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2013.

Potrivit Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1782/2003 prin „activitate agricolă” se înțelege producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole sau menținerea de terenuri în bune condiții agricole și de mediu (...) ”

În preambulul actului normativ comunitar mai sus invocat se menționează faptul că „(2) Plata integrală a ajutorului direct trebuie condiționată de respectarea normelor în materie de terenuri, de producție și de activitate agricolă. ”

Prin urmare, fermierii care au asigurat pășunatul pe suprafețele pentru care a fost încheiat contractul de concesiune sunt cei care exploatează terenul agricol (pajiști permanente) și nu reclamanta SC Avio Lucos SRL.

Din interpretarea art. 2 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, reies două teze:

- producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole;
- sau menținerea de terenuri în bune condiții agricole și de mediu, conform definițiilor prevăzute în art. 5; ”.

Precizează că sprijinul financiar din fonduri europene trebuie să se acorde unui singur utilizator, în speță:

- fie reclamantei, dacă pe suprafețele declarate nu pășunau animalele cetățenilor care au semnat contractul de comodat;
- fie fermierilor care au asigurat pășunatul pajiștilor permanente, cu animalele proprii.”

Prin urmare, se impunea a se face în cauză aplicabilitatea primei teze a art. 2 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, respectarea bunelor condiții agricole și de mediu nefiind suficientă, pentru dovedirea utilizării pajiștilor permanente de către reclamantă (având în vedere faptul că aceasta nu deține animale proprii).

10) Prin răspunsul la întâmpinare formulat în cauză, reclamanta a precizat că Schemele de ajutor accesate de societate sunt unele pe suprafață și nu pentru animale, în acest din urmă caz aplicându-se dispoziții specifice, altele decât cele incidente în cauza pendinte. Practic, ceea ce interesează pentru îndeplinirea criteriilor de eligibilitate este întreținerea pajiștilor prin pășunat, însă, la fel de bine, ajutorul specific se acordă și în cazul în care întreținerea s-ar realiza prin cosirea regulată a suprafețelor.

APIA a invocat în cuprinsul întâmpinării art. 2 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 (care, de altfel, este un act abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009), potrivit căruia noțiunea de „activitate agricolă” este definită ca fiind producția, creșterea sau cultivarea

3
CONFORM CU
ORIGINALUL

de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole sau menținerea de terenuri în bune condiții agricole și de mediu, conform definițiilor prevăzute în art. 5”.

Dincolo de faptul că din cuprinsul art. 2 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 nu rezultă că „deținerea” de animale presupune existența unui drept de proprietate asupra animalelor, nu există nicio rațiune care să conducă la interpretarea că menținerea terenurilor în bune condiții agricole și de mediu trebuie să se realizeze de către fermieri numai prin intermediul animalelor proprii.

Având în vedere definițiile din art. 2 al Regulamentului CEE nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009, este clar că reclamanta se încadrează în categoria de „agricultor”, dat fiind faptul că nu se face distincție între forma de organizare și de statutul pe care grupul sau membrii săi îl au în baza dreptului intern, activitatea S.C. AVIO LUCOS S.R.L subscriindu-se activității agricole, așa cum a fost definită prin prevederile europene sus-amintite. Mai mult decât atât, din art. 2 din Regulament rezultă clar că prin „exploatație” se înțelege, prin raportare la cauza de față, terenul agricol gestionat de către agricultor, fără să aibă vreo relevanță dacă acesta are sau nu drept de proprietate asupra animalelor care pășunează asupra acestuia sau un drept de proprietate asupra terenului.

Este evident că dispozițiile europene au fost transpuse inadecvat în legislația națională, însă acest lucru nu împiedică aplicarea acestora în sensul fixat prin Regulamentul CEE nr. 73/2009, în contextul în care normele comunitare sunt imperative pentru statele membre, iar aplicarea este obligatorie.

11) Prin sentința nr. 131/28.01.2018 Tribunalul Dolj – Secția de contencios administrativ și fiscal a respins ca nefondată acțiunea.

12) Argumentele primei instanței în fundamentarea soluției dispuse au fost, în esență, următoarele:

- Contractul de concesiune depus de către societate odată cu cererea unică de plată ar fi fost încheiat cu încălcarea dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 214/2011, apreciindu-se că:

- societatea reclamantă nu ar fi o asociație/organizație locală cu sediul în Podari care are ca obiect de activitate creșterea animalelor (CAEN 014), ci o societate comercială cu sediul în Coțofenii din Dos, sat Mihăița, adică într-o localitate diferită față de cea în care se găsește pajiștea atribuită în concesiune și are ca obiect de activitate principală ”activități auxiliare pentru producția vegetală” (CAEN 0161);
- contractul de concesiune încheiat cu Consiliul Local Podari ar fi fost atribuit direct, fără licitație publică;
- reclamanta ar fi trebuit să aibă calitatea de crescător de animale la data încheierii contractului, însă aceasta a încheiat niște contracte de comodat având ca obiect animalele unor persoane fizice care aparțin mai multor exploatații, cu coduri diferite, abia în aprilie 2015;
- încărcătura de 0,3 UVM/ha ar fi trebuit să fie îndeplinită la data încheierii contractului de concesiune, nu ulterior;
- lipsa efectivelor de animale ar rezulta din evidențele RNE la data încheierii contractului de concesiune și aceste date nu ar trebui să fie coroborate cu alte verificări;
- reclamanta nu are exploatație pe raza comunei Podari (și nici măcar sediu secundar sau punct de lucru înregistrat la ORC- Tribunalul Dolj pe raza acestei comune), astfel că nu putea dobândi concesiunea prin atribuire directă;
- cum reclamanta nu are dreptul legal de a deține în concesiune pajiști din comună, cererea sa nu este eligibilă la plată;

CONFORM CU
ORIGINALUL

- contractele de împrumut de folosință a efectivelor de animale sunt contracte reale și fără remiterea animalelor date în folosință contractul nu ar fi unul valabil, iar din RNE nu rezultă remiterea efectivă a animalelor;
- Reclamanta ar fi creat condiții artificiale pentru obținerea sprijinului financiar și, în pofida respectării formale a criteriilor prevăzute de reglementările incidente, documentele atașate de reclamantă cererii sale de plată nu pot fi avute în vedere în susținerea acesteia.
- Pretenția reclamantei ca noțiunea de crescător de animale să fie interpretată extensiv ar fi în contradicție cu dreptul UE, prin referire la faptul că, potrivit hotărârii CJUE pronunțată în cauza C-21/10, autoritățile naționale, atunci când refuză ajutorul solicitat, se pot baza exclusiv pe datele dintr-un sistem național de identificare și înregistrare individuală a animalelor, fără a mai fi necesare alte verificări.
- Restul criticilor expuse în concluziile scrise dar care nu au fost deduse judecării prin cererea formulată nu ar putea forma obiectul analizei în considerentele hotărârii.

13) Împotriva sentinței nr. 131/28.01.2018 pronunțată de Tribunalul Dolj reclamanta a formulat **cerere de recurs**, aceasta fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel Alba - Iulia, ca urmare a admiterii cererii de strămutare de la Curtea de Apel Craiova prin Încheierea nr.4319 din 27.09.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

14) În cererea de recurs, reclamanta a **criticat**, între altele, argumentele invocate de instanța de fond cu privire la neîndeplinirea de către societate a unei condiții de eligibilitate reprezentată de calitatea de crescător/proprietar de animale, susținând următoarele:

- Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 (de abrogare a Regulamentului nr. 73/2009), fermierul este definit ca persoana fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, a cărei exploatare se situează în domeniul de aplicare teritorială a tratatelor definit în articolul 52 din TUE, coroborat cu articolele 349 și 355 din TFUE, și care desfășoară o activitate agricolă.

- Or, prin hotărârea atacată, după ce se invocă chiar de către instanță o serie de dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, este exclusă organizarea de tipul societății comerciale care a încheiat contracte de comodat cu persoanele fizice, reținându-se că reclamanta nu este o asociație sau organizație locală cu sediul în Podari care are ca obiect de activitate creșterea animalelor (CAEN 014).

- Dincolo de faptul că din cuprinsul Autorizației Sanitar Veterinară nr. 10/21.12.2012 emisă de DSVSA Dolj și al Statutului societății Avio Lucos SRL rezultă explicit că aceasta desfășoară și activități secundare constând în creșterea de animale (bovine, cai, ovine, păsări etc.) - CAEN 014, este clar, așadar, că instanța de fond nu și-a pus nicio secundă problema că nu poate, în contextul schemelor de sprijin reglementate de dreptul UE, să excludă din categoria agricultorului o persoană juridică ce nu are o anumită formă de organizare fără de care nu ar avea vocația la folosirea pajiștilor permanente.

- Nu există o dispoziție legală care să oblige societatea să fie o asociație de crescători de animale, *aceasta putând beneficia de plăți doar ca urmare a dovedirii calității de fermier activ.*

- Atât societatea comercială, cât și persoanele fizice cu care au fost încheiate contractele de comodat aveau animale înscrise în RNE, conform art. 9 din OUG nr. 34/2013 (cu modificările aduse prin OUG nr. 15/2015), text care, de altfel, face referire la persoanele fizice și juridice ce dețin calitatea de crescător de animale, iar nu la un anumit tip de entități/organizații.

- Având în vedere dispozițiile unionale precizate anterior, este evident că reclamanta se încadrează în categoria de „agricultor”/„fermier”, dat fiind faptul că nu se face distincție între forma de organizare și de statutul pe care grupul sau membrii săi îl au în baza dreptului intern, activitatea Avio Lucos S.R.L subscriindu-se activității agricole, așa cum a fost definită prin

5
CONFORM CU
ORIGINALUL

prevederile europene sus-amintite. Mai mult decât atât, din art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 rezultă clar ca prin „exploatație” se înțelege, prin raportare la cauza de față, terenul agricol gestionat de către agricultor, *fără să aibă vreo relevanță dacă acesta are sau nu drept de proprietate asupra animalelor care pășunează asupra acestuia sau un drept de proprietate asupra terenului.*

- Instanța de fond a reținut că ar fi incidente dispozițiile art. 60 din Regulamentul 1306/2013, în sensul că reclamanta ar fi creat condiții artificiale pentru primirea plăților aferente schemei de ajutor pe suprafață, afirmând că aceasta ar fi urmărit exclusiv obținerea un avantaj care contravine schemei de plată și că finalitatea urmărită de schema de ajutor nu ar putea fi atinsă, invocându-se hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-434/12.

- Or, instanța de fond a reținut, în esență, că, formal, societatea îndeplinește condițiile de eligibilitate și prezumă că nevaliditatea contractului de concesiune și a contractelor de comodat și prezentarea acestora în fața APIA odată cu cererea de plată echivalează cu crearea unor condiții artificiale, fără a motiva însă de ce obiectivul schemei de ajutor nu ar putea fi atins și de unde rezultă că fermierul a urmărit exclusiv obținerea unor avantaje necuvenite, în contextul în care niciodată nu s-a contestat, nici de APIA și nici de instanța de judecată, că suprafața a avut destinația de pajiște permanentă, că a fost utilizată integral și că au fost realizate toate măsurile necesare pentru menținerea terenului în bune condiții agricole și de mediu.

15) Pe parcursul soluționării recursului, reclamanta recurenta a formulat *cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare*, enunțând următoarele întrebări:

1. Dacă dispozițiile art. 11-14 din Regulamentul Delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei, vizând, în esență, cererea unică de plată, modificările aduse acesteia, corectarea erorilor evidente, termenele limită pentru depunere și sancțiunea pentru depășirea acestor termene, se interpretează în sensul că o eventuală nedepunere a unor documente justificative/ depunere a unor documente inadecvate determină sancțiunea inadmisibilității cererii sau poate justifica inclusiv constatarea ulterioară a unor nereguli, deși s-a trecut de etapa admisibilității?

2. Dacă dispozițiile art. 24, art. 28 și art. 29 din Regulamentul (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 se interpretează în sensul că, după realizarea acestor controale și în condițiile în care nu au fost constatate neregularități/neconformități, autoritatea competentă nu poate reveni asupra soluțiilor adoptate, în lipsa unor elemente noi de natură a proba caracterul fals al informațiilor inițiale?

3. Dacă dispozițiile art. 63 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 se interpretează în sensul că impun pentru autoritatea competentă a statului membru obligația de a verifica, pe fond, îndeplinirea criteriilor de eligibilitate anterior emiterii unei decizii de sancționare sau aceasta din urmă poate fi motivată exclusiv prin prisma nedepunerii unor documente justificative și independent de îndeplinirea pe fond a condițiilor cerute pentru acordarea ajutorului?

4. Dacă dispozițiile art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului se interpretează în sensul că poate fi exclus de la acordarea sprijinului fermierul care a încheiat un contract de concesiune cu privire la suprafețe de teren - pășuni - cu o autoritate locală care ar putea concesiunea un teren cu astfel de destinație numai deținătorilor de animale care sunt proprietarii acestora, cu o anumită formă de organizare juridică, potrivit dreptului intern; în caz afirmativ, dacă astfel de excludere poate opera câtă vreme titlul în baza căruia se deține suprafața de teren este valid și și-a produs efecte juridice, nefiind desființat pe cale administrativă sau judecătorească, plățile ce urmează a fi încasate fiind acordate pe baza titlului de proprietate în posesia titularului, pot acestea să fie încasate fiind acordate pe baza titlului de proprietate în posesia titularului în temeiul acestui contract?

5. Dacă dispozițiile art. 60 din Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 se interpretează în sensul că prin condiții artificiale s-ar înțelege inclusiv situația unor contracte de concesiune de pajiști permanente încheiate cu autorități publice în cadrul cărora se indică precis tipul contractului, aportul concesionarului și, în general, toate elementele necesare pentru a se verifica îndeplinirea criteriilor de eligibilitate în legătură cu suprafața concesionată?

16) Reclamanta a depus ulterior o **completare a cererii de sesizare**, cu privire la o întrebare suplimentară față de cele formulate prin cererea inițială, respectiv:

Dacă principiul aplicării prioritare a dreptului Uniunii Europene se opune aplicării, în împrejurări precum cele din cauza pendinte, a unei dispoziții de drept procedural național privind autoritatea de lucru judecat / puterea de lucru judecat a unei hotărâri definitive referitoare la o cerere de plată depusă de un fermier în cadrul unei anumite campanii agricole, atunci când această din urmă hotărâre ar împiedica luarea în considerare de către instanța națională sesizată cu un litigiu ulterior (referitor la cererea de plată a aceluiași fermier, dar având ca obiect un alt act administrativ) a normelor de drept unional, obligatorii și direct aplicabile în statele membre, în materia politicilor agricole comune?

17) Pârâta Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (A.P.I.A.), a depus la dosar **punctul său de vedere** prin care a solicitat respingerea acesteia în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată, apreciind că reclamanta nu ridică problema validității unei norme comunitare, pentru ca instanța națională să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o astfel de cerere.

Prin urmare, cererea formulată de reclamanta SC AVIO LUCOS SRL, este inadmisibilă, în această situație nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, iar în ceea ce privește temeinicia acesteia, a menționat că nu este utilă și pertinentă în prezenta cauză.

II. Dispoziții aplicabile:

II.1 LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ:

Dreptul material aplicabil în cauză este reprezentat de:

- **Dispoziții aplicabile din OUG Nr. 3 din 18.03.2015**, pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 - 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (forma în vigoare la 01.07.2015 - data depunerii cererii de plată), publicată în Monitorul Oficial nr. 191 din 23.03.2015.

Art. 2 - (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni se definesc astfel:

[...]

f) **"fermier"** înseamnă o persoană fizică sau juridică sau o formă asociativă de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic al acesteia, a cărei exploatație se situează pe teritoriul României și care desfășoară o activitate agricolă;

(2) În sensul alin. (1) lit. f) expresia "activitate agricolă" înseamnă, după caz:

[...]

d) efectuarea unei activități minime pe suprafețele agricole, menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, prin pășunat, cu asigurarea unei

încărcături minime de 0,3 UVM/ha cu animalele pe care fermierul le exploatează sau un cosit anual pe pajiștile permanente, potrivit prevederilor legislației specifice în domeniul pajiștilor. În cazul pajiștilor permanente situate la altitudini de peste 1.800 m, menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat, activitatea minimă constă în pășunat, cu asigurarea unei încărcături minime de 0,3 UVM/ha, cu animalele pe care le exploatează. Pe suprafețele de pajiști permanente care fac obiectul angajamentelor multianuale aflate în derulare în cadrul măsurii 214 "Plăți de agro - mediu" din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007 - 2013, activitatea minimă constă în pășunat cu asigurarea unei încărcături de cel puțin 0,3 UVM/ha cu animalele pe care le exploatează sau un cosit anual;

Art. 7 - (1) Beneficiarii plăților sunt fermierii activi persoane fizice și/sau persoane juridice care desfășoară o activitate agricolă în calitate de utilizatori ai suprafețelor de teren agricol și/sau deținători legali de animale, potrivit legislației în vigoare. În categoria beneficiarilor de plăți se încadrează și cooperativele agricole prevăzute la art. 6 lit. e) din Legea cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și grupurile de producători care desfășoară activitate agricolă.

Art. 8 - (1) Pentru a beneficia de plățile directe prevăzute la art. 1 alin. (2), **fermierii trebuie:**

[...]

c) să exploateze un teren agricol cu o suprafață de cel puțin 1 ha, suprafața parcelei agricole să fie de cel puțin 0,3 ha, iar în cazul serelor, solarelor, viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor, arbuștilor fructiferi, suprafața parcelei agricole trebuie să fie de cel puțin 0,1 ha și/sau, după caz, să dețină un număr minim de animale. Pentru culturile de legume cultivate în sere și solare, pentru care se acordă sprijinul prevăzut la art. 1 alin. (2) lit. e), suprafața minimă a exploatației este de 0,3 ha;

[...]

n) să prezinte la depunerea cererii unice de plată sau a modificărilor aduse acestora documentele necesare care dovedesc utilizarea terenului agricol, inclusiv a terenurilor care conțin zone de interes ecologic, precum și a animalelor. Aceste documente trebuie să fie încheiate înaintea depunerii cererii unice de plată și trebuie să fie valabile cel puțin până la data de 1 decembrie a anului de cerere;

[...]

(6) Documentele din care reiese utilizarea terenului agricol și deținerea efectivelor de animale se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și se prezintă, după caz, de către toți solicitanții la depunerea cererilor unice de plată. Suprafețele sau efectivele de animale pentru care nu se prezintă aceste documente sunt neeligibile la plată.

- **Dispoziții aplicabile din Ordinul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 619 din 06.04.2015**, pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 - 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014 - 2020 (**forma în vigoare din 01.07.2015 - data depunerii cererii de plată**), publicat în Monitorul Oficial nr.234 din 06.04.2015

Art. 2 - În sensul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

[...]

m) „**deținător de animale**” - persoana care are în posesie permanentă animale, în calitate de proprietar de animale și/sau proprietar de exploatație, sau are în posesie temporară animale în calitate de persoană căreia i s-a încredințat îngrijirea lor pe întreaga perioadă a anului de cerere, deținute în baza unui document încheiat în condițiile legislației în vigoare;

Art. 7 alin. (3) Utilizatorii de pajiști permanente, persoane fizice sau juridice de drept privat, altele decât cele menționate la alin. (1) și art. 6 alin. (1) care desfășoară cel puțin o activitate agricolă minimă pe pajiștile permanente aflate la dispoziția lor în condițiile legii, așa cum este definită la art. 2 alin. (2) lit. d) din ordonanță, în calitate de fermieri activi, prezintă, la depunerea cererii unice de plată la APIA, documentele prevăzute la art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. a), lit. b) pct. i), lit. c) și d), precum și, după caz:

a) copie a cardului exploatației zootehnice în care sunt înregistrate animalele sau adeverință eliberată de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit, din care să rezulte codul exploatației înscrise în RNE valabil la data depunerii cererii unice de plată, în cazul în care proprietarul de pajiște permanentă deține animale prin care asigură o încărcătură minimă de 0,3 UVM/ha;

[...]

Art. 8 - (1) Documentele privind deținerea legală a animalelor care se prezintă în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță sunt prevăzute prin Ordinul ANSVSA nr. 40/2010.

- **Dispoziții aplicabile din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 34 din 23 aprilie 2013** privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial nr. 267 din 13.05.2013:

Art. 2 - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

c) **unitate vită mare (UVM)** - unitate de măsură standard stabilită pe baza necesarului de hrană al fiecărei specii de animale, care permite conversia diferitelor categorii de animale;

- **Dispoziții aplicabile din Codul Civil adoptat prin Legea Nr. 287 din 17 iulie 2009**, publicat în Monitorul Oficial nr. 505 din 15.07.2011:

Secțiunea a 2-a **Împrumutul de folosință**

Art. 2.146 – Noțiune

Împrumutul de folosință este contractul cu titlu gratuit prin care o parte, numită comodant, remite un bun mobil sau imobil celeilalte părți, numite comodatari, pentru a se folosi de acest bun, cu obligația de a-l restitui după un anumit timp.

II.2 LEGISLATIA UNIUNII EUROPENE:

9 CONFORM CU ORIGINALUL

Curtea de Apel apreciază că în cauză sunt aplicabile următoarele dispoziții din Regulamentul UE nr.1307 din 17.12.2013 și respectiv, din Regulamentul (UE) nr.1306 din 17.12.2013:

- **REGULAMENT (UE) Nr. 1307 din 17.12.2013** de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, publicat în: Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Nr. L 347 din 20 decembrie 2013, P. 608 – 670.

Articolul 4

Definiții și dispoziții conexe

1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „**fermier**” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, a cărui exploatare se situează în domeniul de aplicare teritorială al tratatelor definit la articolul 52 din TUE, coroborat cu articolele 349 și 355 din TFUE, și care desfășoară o activitate agricolă;

(c) „**activitate agricolă**” înseamnă:

(i) producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulgerea, reproducerea animalelor și deținerea acestora în scopuri agricole,

(ii) menținerea unei suprafețe agricole într-o stare care o face adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, fără nicio acțiune pregătitoare care depășește cadrul metodelor și al utilajelor agricole uzuale, pe baza criteriilor definite de statele membre în cadrul stabilit de Comisie, sau

(iii) **efectuarea unei activități minime definite de către statele membre, pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare;**

2) Statele membre:

(b) dacă este cazul într-un stat membru, definesc activitatea minimă care trebuie desfășurată pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) punctul (iii);

Articolul 9

Fermierul activ

(1) Nu se acordă plăți directe persoanelor fizice sau juridice sau grupurilor de persoane fizice sau juridice ale căror suprafețe agricole sunt în principal suprafețe menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare și care nu desfășoară pe suprafețele în cauză activitatea minimă definită de statele membre în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b).

- **REGULAMENT (UE) Nr. 1306 din 17 decembrie 2013** privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE)

Articolul 60

Clauza de eludare

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice, nu se acordă niciun avantaj prevăzut în cadrul legislației agricole sectoriale persoanelor fizice sau juridice în privința cărora s-a stabilit că au fost create în mod artificial condițiile cerute în vederea obținerii acelor avantaje, contrar obiectivelor legislației respective.

III. Motivele care au determinat instanța să formuleze cererea de decizie preliminară:

18) Instanța de recurs **trebuie** să se pronunțate asupra criticilor vizând legalitatea actelor administrative prin care, cererea reclamantei pentru obținerea plăților directe pentru schemele de sprijin accesate în anul 2015 a fost respinsă pentru că nu a îndeplinit condițiile de eligibilitate prin faptul că pe suprafața solicitată la plata schemelor de plată unică pe suprafață, nu a asigurat încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha.

19) De asemenea, Curtea trebuie să analizeze susținerile reclamantei potrivit cărora calitatea/lipsa calității de crescător de animale este irelevantă și nu poate conduce la excluderea acesteia de la plată, întrucât cererea de obținere a sprijinului financiar nu vizează exploatarea animalelor, ci întreținerea terenului pentru pășunat, prin intermediul animalelor.

20) Sub aspect procedural, Curtea soluționează cauza de față în ultimă instanță.

Potrivit dispozițiilor **art. 267 par. (1) și (2)** din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene:

„(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea Tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

(2) în cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o asemenea decizie îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.”

21) Dispozițiile relevante din legislația națională, astfel cum au fost prezentate mai sus, (pct.II.1) prevăd că beneficiarii schemelor de plată unică pe suprafață sunt fermieri activi persoane fizice și/sau persoane juridice care desfășoară o activitate agricolă în calitate de utilizatori ai suprafețelor de teren agricol și/sau deținători legali de animale, potrivit legislației în vigoare.

22) În același timp, aceste dispoziții stabilesc că expresia „**activitate agricolă**” înseamnă și efectuarea unei activități minime pe suprafețele agricole, menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, prin pășunat, cu asigurarea unei încărcături minime de 0,3 UVM/ha cu animalele pe care fermierul le exploatează, potrivit prevederilor legislației specifice în domeniul pajiștilor, iar „**deținătorul de animale**”

este persoana care are în posesie permanentă animale, în calitate de proprietar de animale și/sau proprietar de exploatație, sau are în posesie temporară animale în calitate de persoană căreia i s-a încredințat îngrijirea lor pe întreaga perioadă a anului de cerere, deținute în baza unui document încheiat în condițiile legislației în vigoare.

23) Reclamanta în cauză deține un contract de concesiune cu nr.472 încheiat la data de 28.01.2013 cu Consiliul Local al Comunei Podari, județul Dolj (modificat ulterior prin H.C.L. nr. 70 din 25.06.2015), având ca obiect concesionarea izlazului proprietate privată a comunei Podari, în suprafață de 170,36 ha. Potrivit contractului, societatea are dreptul de a exploata **prin pășunat** eficace în regim de continuitate, în mod direct, pe riscul și pe răspunderea sa terenul concesionat (art.5 alin.1, art.7 alin.2), pe care nu îl poate subconcesiona sau închiria (art.7 alin.5), având **obligatia** să respecte încărcătura de animale/ha minimă și anume 0.3 UVM/ha și să exploateze în mod direct bunul concesionat (art.7 alin.9 și 12).

24) De asemenea, reclamanta a încheiat anterior depunerii cererii de plată, în calitate de comodat (împrumutător) 6 contracte de comodat (împrumuturi de folosință) cu diverse persoane fizice, proprietari de animale. Potrivit acestor contracte, împrumutătorii încredințează împrumutaților cu titlu gratuit, animalele pe care le dețin în calitate de proprietari, în scopul folosirii pentru pășunat, pe suprafețele de pășunc pusc la dispoziție de împrumutați și în intervalele de timp negociate (art.3.1 lit. a și b).

25) Din actele dosarului rezultă că reclamanta a menționat în cuprinsul cererii de plată că deține animale (25 de bovine, 60 de caprine și 20 de cai) și că a depus în susținerea cererii de plată aceste contracte, prevalându-se totodată și de formularul de mișcare nr. 39824 eliberat de ANSVSA și anexa acestuia cuprinzând datele de identificare a exploatației și numărul de animale deținut de societate (5 animale), precum și de adeverința nr.36/01.07.2015 eliberată de Cabinet medical veterinar dr. Ana Mihail din care rezultă că persoanele fizice menționate în cuprinsul acesteia se află în relații contractuale cu reclamanta și figurează în Baza Națională de Date cu un număr total de 85 de animale.

26) Pârâta APIA – Centrul Județean Dolj a respins însă cererea de plată, apreciind că reclamanta nu deține animale proprii (nu este proprietar de animale), astfel încât să asigure respectarea încărcăturii minime de 0,3 UVM/ha, în conformitate cu prevederile legale, iar cei care ulitizează și exploatează suprafața declarată de reclamantă sunt fermierii ale căror animale pășunează respectiva suprafață de teren și care au animale înscrise în R.N.E. (Registrul Național al Exploatațiilor).

27) Curtea reține că dispozițiile art.4 alin.1 lit. a și c din Regulamentul UE nr.1307/2013 definesc **fermierul** ca fiind o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, a cărei exploatație se situează în domeniul de aplicare teritorială al tratatelor definit la articolul 52 din TUE, coroborat cu articolele 349 și 355 din TFUE, și care desfășoară o activitate agricolă, care poate consta în efectuarea unei activități minime definite de către statele membre, pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, potrivit pct. (iii) din același articol.

28) De asemenea, mai reține că art.4 alin.2 din regulamentul menționat lasă la latitudinea statelor membre posibilitatea de a defini activitatea minimă care trebuie desfășurată pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, iar legislația națională prezentată anterior a stabilit că activitatea agricolă *poate însemna* și efectuarea unei activități minime pe suprafețele agricole, menținute în mod obișnuit

într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, prin pășunat, *cu asigurarea unei încărcături minime de 0,3 UVM/ha cu animalele pe care fermierul le exploatează.*

29) În raport de împrejurările litigiului, Curtea **trebuie** să stabilească dacă poate fi exclusă de la acordarea sprijinului financiar, o persoană juridică precum reclamanta din litigiul pendinte (subpct.23-25).

30) În acest sens, **subliniază** că reclamanta este o persoana juridică ce nu are ca obiect principal de activitate creșterea animalelor (ci doar ca activitate secundară) și care are încheiat un contract de concesiune cu privire la suprafețe de teren – pășuni, cu o autoritate locală care ar putea concesiunea un teren cu astfel de destinație numai organizațiilor și asociațiilor locale ale crescătorilor de animale, potrivit dreptului intern, contract care nu a fost însă desființat pe cale administrativă sau judecătorească. De asemenea, **reține** că la data încheierii contractului de concesiune, reclamanta nu deținea animale nici în calitate de proprietar de animale și/sau proprietar de exploatație și nici în posesie temporară. Totodată, la momentul depunerii cererii de plată, reclamanta deținea animale în baza unor contracte de împrumut de folosință încheiate cu persoane fizice, proprietari de animale.

31) În acest context, în raport de situația de fapt expusă, apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art.267 din TFUE, întrucât Curtea nu se consideră lămurită **dacă** Regulamentul (UE) nr.1307 din 17.12.2013 se opune unei reglementări naționale prin care se stabilește că activitatea minimă care trebuie efectuată pe suprafețele agricole menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat constă în pășunatul cu animalele pe care fermierul le exploatează, iar în măsura în care dreptul UE arătat mai sus nu se opune reglementării naționale indicate la prima întrebare, **dacă** dispozițiile art. 4 alin.1 lit. a și c, respectiv art. 9 alin.1 din Regulamentul (UE) nr.1307 din 17.12.2013, pot fi interpretate în sensul că poate fi considerat un "fermier activ" persoana juridică ce are încheiat un contract de concesiune în împrejurări precum cele din litigiul principal **și** care **deține** animale în baza unor contracte de împrumut de folosință încheiate cu persoane fizice, contracte prin care împrumutătorii încredințează împrumutaților cu titlu gratuit, animalele pe care le dețin în calitate de proprietari, în scopul folosirii pentru pășunat, pe suprafețele de pășune puse la dispoziție de împrumutați și în intervalele de timp negociate.

32) În același timp, având în vedere că, în raport de documentele depuse în susținerea cererii de plată (contractul de concesiune și respectiv cele 6 contracte de împrumut de folosință) reclamanta îndeplinea cel puțin formal criteriile de eligibilitate prevăzute de legislația națională, Curtea nu se consideră lămurită dacă dispozițiile art.60 din Regulamentul (UE) nr.1306 din 17.12.2013 pot fi interpretate în sensul că prin **condiții artificiale** s-ar înțelege inclusiv situația unui contract de concesiune și a unor contracte de împrumut de folosință precum cele în discuție în litigiul principal.

33) Prin urmare, având **îndoieli** asupra interpretării dispozițiilor anterior menționate, pentru a stabili dacă poate accesa schema de plată unică pe suprafață, aferentă anului 2015, o persoană juridică de tipul reclamantei, Curtea apreciază că răspunsul la întrebările preliminare formulate nu poate fi în mod clar dedus din jurisprudența CJUE și nici nu se impune dincolo de orice îndoială rezonabilă.

34) În acest context, în raport de situația de drept expusă, Curtea urmează a reformula întrebările nr. 4 și 5 propuse de reclamantă, celelalte întrebări fiind considerate ca nerelevante în cauză, față de circumstanțele factuale astfel cum au fost anterior expuse (pct. I. 2 - 6) și motivul pentru care pârâta a dispus respingerea cererii de plată înregistrată de reclamantă.

CONFORM CU
ORIGINALUL

35) Având în vedere aspectele menționate, consideră că cererea de sesizare este întemeiată în parte, astfel că, în lipsa unei hotărâri preliminare anterioare a Curții de Justiție, va sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare asupra întrebărilor formulate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite în parte cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare privind interpretarea dreptului Uniunii Europene, cerere formulată de reclamanta S.C. Avio Lucos S.R.L.

În baza dispozițiilor art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu următoarele întrebări preliminare:

- Dacă Regulamentul (UE) nr.1307 din 17.12.2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului se opune unei reglementări naționale prin care se stabilește că activitatea minimă care trebuie efectuată pe suprafețele agricole menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat constă în pășunatul cu animalele pe care fermierul le exploatează?

- În măsura în care dreptul UE arătat mai sus nu se opune reglementării naționale indicate la prima întrebare, dispozițiile art. 4 alin.1 lit. a și c, respectiv art. 9 alin.1 din Regulamentul (UE) nr.1307 din 17.12.2013, pot fi interpretate în sensul că poate fi considerat un "fermier activ" persoana juridică ce are încheiat un contract de concesiune în împrejurări precum cele din litigiul principal și care **deține** animale în baza unor contracte de împrumut de folosință încheiate cu persoane fizice, contracte prin care împrumutătorii încredințează împrumutaților cu titlu gratuit, animalele pe care le dețin în calitate de proprietari, în scopul folosirii pentru pășunat, pe suprafețele de pășune puse la dispoziție de împrumutați și în intervalele de timp negociate?

- Dacă dispozițiile art.60 din Regulamentul (UE) nr.1306 din 17.12.2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului se interpretează în sensul că prin **condiții artificiale** s-ar înțelege inclusiv situația unui contract de concesiune și a unor contracte de împrumut de folosință precum cele în discuție în litigiul principal?

Dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărârii cu privire la prezenta sesizare.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării, cererea de recurs putând fi depusă la sediul Curții de Apel Alba - Iulia.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod de procedură civilă (aprobat prin Legea nr. 134/2010), pronunțarea s-a făcut prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței la data de 11.02.2020.

Președinte,
Diana Bianca David

Judecător,
Mădălina Șerban

Judecător,
Ștefania Dragoe

Grefier,
Diana Fulea

